1. utrhač na cti jednal se zvláštní potměšilostí, chtěje tím obvinění dodati věrohodnosti,

2. jestliže obviněný vydán byl tím dosti značnému nebezpečí, nebo

3. je-li utrhač na cti služebníkem, příslušníkem domácnosti nebo poddaným toho, jemuž na cti utrháno bylo,

4. dopustil-li se zločinu utrhání na cti nějaký úředník v úřadě svém.

Tyto důvody přitěžující uvedené v § 210 tr. z. se navzájem nevylučují. Vyšší sazba trestu má průchod, je-li třeba jen jediný z důvodů těchto (roz. ze dne 22. září 1876 č. 7777).

V. Obviní-li někdo někoho křivě ze zločinu určitého, aniž by toto obvinění dostoupilo vlastností podmíněných dle § 209 tr. z. ke čločinu utrhání na cti, neb obviní-li kdo jiného z přečinu nebo přestupku; dopouští se přestupku nebo přečinu urážky cti (§ 487 tr. z.). (Viz čl. Urážka cti.)

## Utvrzení práv a závazkův.

Právo občanské poskytuje celou řadou právních ústavů prostředky, jež slouží k pojištění práv, tudíž k tomu určeny jsou, by podporovaly splnění závazků, zabraňovaly neb odčiňovaly porušení práv. O. z. o., vysloviv v § 1342, že lze jak práva osobní tak práva věcná stejně utvrditi, uvádí v § 1343 co právní způsoby pojištění závazku a utvrzení práva, jimiž oprávněnému se poskytuje nové právo: zaručení třetího za dlužníka a zastavení (viz čl. Rukojemství a Právo zástavní). Jsou však ještě jiné prostředky zajišťovací; sem lze počítati závdavek, litkup, konvenční pokutu (viz čl. Závdavek, Litkup, Pokuta konvenční). Tyto prostředky zajišťovací nutí dlužníka, by splnil svůj závazek. Přísaha slibující a čestné slovo nemají již v právu soukromém této funkce. Zajišťovací prostředky § 1343 o. o. z. utvrzují právo tím, že poskytují oprávněnému nová podružná (akcesorní) práva; toho docílí se akcessorním spoluručením jiných osob s hlavním dlužníkem (rukojemství) nebo ručením věci, na které se může oprávněný hojiti, nebyl-li závazek splněn (právo zástavní). Rukojemství je případ intercesse, t. j. převzetí dluhu materielně cizího; jest kumulativní intercessí (§ 1347 o. o. z.). Věcné ručení lze založiti zastavením vlastní nebo cizí věci. V tomto posledním případě je tu rovněž intercesse. Pojištění státi se může vůlí stran, soudcovským výrokem neb ze zákona (na př. §§ 343, 1245 o. o. z.). Z akcessorní povahy prostředků zajišťovacích plyne ustanovení § 1351 o. o. z, že nelze utvrditi závazky, jež nikdy po právu neexistovaly aneb již zrušeny jsou.

## Uvážení volné.

I. Pojem.

Volným uvážením rozumí se posuzování skutečností opírající se o rozumné a svědomité úvahy, jež jinak zákonnými předpisy není vázáno. Volné uvážení hraničí v jistých směrech s libovůlí. Při rozhodování dle zákonného předpisu pozůstává činnosť rozhodujícího v tom, že srovnává konkrétní skutkovou povahu se skutkovou povahou v zákoně vylíčenou a v případě shody jejich vysloví rozhodnutí v zákoně již předem pro dotyčnou skutkovou povahu obsažené. Naproti tomu při volném uvážení nerozhoduje zákon, nýbrž názor nalezajícího orgánu opírající se o dané skutečnosti a prýštící z úvahy všech okolností určitého případu, obmezeného jedině tím, že má svědomitě přihlížeti k účelu, kterému právo z rozhodnutí plynoucí má sloužiti, aniž by však jinak zákonnými předpisy